Petro Francio
23. may 1681.

~~utrumque~~ ista Poemata tua, Clar^me^ Franci, libenter, avide atque attente
perlegi, sic ~~ut~~ utrumque vel omnia iterum solum de quibus expostulas Iudici-
nihil nisi maxime quaeque opinari. Atque opinantem me ipse sollicitas.
Grande pulcherrimum et sublime est utrumque Epos, et indignum
Eiusmodi ~~[illegible]~~ culto ac merito quia te singulis usurpes quod a
me Philosophis didici, non utique quod eminere possit, nisi inter
pares legeretur. Mo quibusdam non iniuria potuissem aliquando
contractius exigi utrumque argumentum, atque non tam similiter
incalcanti, eadem nonnulla nimis saepe repetita non [illegible]
verbis. Ac nimirum illa vernantis adhuc et ~~[illegible]~~ scintillantis
ingenii, ditiorumque verbis ~~[illegible]~~ lacta felixque luxuria est. quae in
re quam paria [illegible] fecerant lectis vix reperias. # Anno aetatis
verte fol. [illegible] solitum quaedam pedagogula [illegible] tactus, domumque et saepe
lectulo inclusus (de quo percurrens nunc istas quoque ad [illegible]
exarari scito) scripsi de vita propria libb. duos Heroum
de non Heroe Poema. Constat id opusculum non infrequente
versuum numero amboluus illis tuis. Fiet apud me scandi
si quando otium nactus fuerit et occasio vel [illegible] scripturam
sum, quam per libros. [illegible]
~~[illegible]~~ legantur, [illegible] certissime [illegible]
stica est, nec vulgari aptius digna. Vale vir ornatissime et me ama.